

Uitspraak 22 oktober rolnr. 95/82 M I

Griffie 3050/81

Type: ev

HET GERECHTSHOF TE 's-GRAVENHAGE,
eerste meervoudige belastingkamer;

GEZIEN het beroepschrift van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen te W op het bezwaarschrift van belanghebbende tegen de hem opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1976 tot en met 31 december 1980;

GEZIEN de overige stukken van het geding, waaronder zes door de griffier gewaarmerkte produkties van de Inspecteur zomede de op na te melden zitting door de Inspecteur voorgedragen en aan het Hof overgelegde pleitnota, van welke nota en produkties - tegen welker overlegging door belanghebbende geen bezwaar is gemaakt – de inhoud als hier ingelast geldt;

GEHOORD ter zitting van het Gerechtshof, op 30 september 1982 te 's-Gravenhage gehouden, belanghebbende alsmede de Inspecteur, deze laatste vergezeld door V, commies ter inspectie;

Overwegende dat de Inspecteur bij de bestreden uitspraak de aanslag ten bedrag van f 130 601 aan enkelvoudige belasting en f 130 601 aan verhoging heeft gehandhaafd en daarbij tevens het besluit heeft genomen generlei kwijtschelding te verlenen van de toegepaste verhoging;

Overwegende dat belanghebbende in beroep heeft geconcludeerd tot vernietiging van de uitspraak en van de aanslag terwijl de Inspecteur primair heeft geconcludeerd tot bevestiging van zijn uitspraak en subsidiair uiteindelijk tot vernietiging van zijn uitspraak onder vermindering van de aanslag met f 95 608,06 aan enkelvoudige belasting en f 95 608,06 aan verhoging;

Overwegende dat in dit geding ten aanzien van de feiten en het in verband daarmee door elk der partijen ingenomen standpunt het volgende is komen vast te staan:

Tijdens vanwege de Inspecteur ingestelde boekenonderzoeken zijn bij een vijftal in het bouwbedrijf werkzame ondernemers facturen aangetroffen wegens voor hen in de jaren 1976 tot en met 1980 verrichte timmer- en metselwerkzaamheden, welke facturen volgens het daarop gedrukte briefhoofd door belanghebbende werden afgegeven als aannemer van timmer- en metselwerk. Op deze facturen is boven de vergoeding telkens een bedrag aan omzetbelasting vermeld. Alle facturen zijn ten name van belanghebbende voor voldaan getekend.

Twee van de ondernemers bij wie facturen als hiervoor bedoeld werden aangetroffen hebben op verzoek van de Inspecteur schriftelijk verklaard dat belanghebbende deze facturen aan hen heeft uitgereikt en dat de daarop omschreven werkzaamheden door belanghebbende dan wel door diens personeel zijn verricht.

Betaling van de facturen placht per bank-cheque te geschieden. Gebleken is dat belanghebbende althans op 29 april 1976 een ter voldoening van drie van de onderhavige facturen afgegeven cheque heeft verzilverd, waarbij hij zich met zijn rijbewijs legitimeerde.

De Inspecteur heeft uit deze bevindingen afgeleid dat belanghebbende gedurende de jaren 1976 tot en met 1980 ter zake van het verrichten van voormelde werkzaamheden als ondernemer in de zin van de Wet OB '68 (hierna te noemen: de Wet) is opgetreden.

Aangezien belanghebbende als zodanig niet bij de Inspecteur bekend was en derhalve evenmin aangifte had gedaan van de wegens zijn activiteiten als ondernemer verschuldigde omzetbelasting heeft de Inspecteur vervolgens bij de onderhavige aanslag deswege een bedrag van f 130 601 aan belasting, verhoogd met 100 percent, van belanghebbende nageheven. Het bedrag van de enkelvoudige belasting heeft de Inspecteur vastgesteld door uit te gaan van een bedrag van f 35 601 aan op de facturen over de jaren 1976 tot en met 1978 vermelde belasting en dit vervolgens - bij gebreke van enige door belanghebbende bijgehouden administratie – bij wijze van aanvulling tot de in werkelijkheid verschuldigd geachte belasting te verhogen met een geschat bedrag van f 95 000 aan over de jaren 1976 tot en met 1980 daarboven nog verschuldigde belasting.

Bij de uitspraak op het bezwaarschrift heeft de Inspecteur de naheffing van voormeld belastingbedrag gehandhaafd en daarbij tevens het besluit genomen van de toegepaste verhoging niets kwijt te schelden.

In beroep stelt belanghebbende zich op het standpunt nimmer zelfstandig te zijn opgetreden en derhalve de kwaliteit van ondernemer te missen.

De Inspecteur handhaaft zijn standpunt dat belanghebbende ondernemer is in de zin van de Wet. Voor zover de nageheven enkelvoudige belasting door schatting is bepaald stelt de Inspecteur met een beroep op art. 36 van de Wet dat de aanslag bij ontstentenis van enige boekhouding gehandhaafd dient te worden aangezien geenszins is gebleken dat en in hoeverre deze op dat punt te hoog is.

Subsidiar acht de Inspecteur de op de facturen vermelde belasting ingevolge art. 37 van de Wet in elk geval verschuldigd, zij het dat hij daarbij aantekent dat het daarvoor in de aanslag begrepen bedrag f 608,06 te hoog is berekend;

Overwegende dat partijen hun vorenomschreven standpunten doen steunen op hetgeen zij hebben aangevoerd in het beroepschrift, onderscheidenlijk het verzoogschrift; dat partijen aan hun aldus gegeven uiteenzetting – behoudens de door de Inspecteur in diens pleitnotitie gereleveerde schriftvergelijking - geen andere argumenten hebben toegevoegd;

Overwegende omtrent het geschil:

dat primair aan de orde is of belanghebbende ter zake van het zelfstandig optreden als aannemer van timmer- en metselwerk ondernemer is in de zin van de Wet;

dat de Inspecteur te dien aanzien heeft gesteld uit de sub factis weergegeven omstandigheden af te leiden dat belanghebbende in de jaren 1976 tot en met 1980 terzake van het verrichten van prestaties als in de bij derden aangetroffen facturen zijn omschreven als ondernemer is opgetreden, terwijl belanghebbende heeft volstaan met zulks te ontkennen;

dat hij ter zitting wel heeft verklaard ten behoeve van niet nader door hem genoemde derden facturen als de onderwerpelijke te hebben ondertekend - met vermelding derhalve van belanghebbende als crediteur wegens uitgevoerde werkzaamheden - en voorts een aantal keren voor relaties uit de „bouwwereld" hun toekomstige aanneemsommen van aanbesteders van werken te hebben geïncasseerd;

dat het Hof met de Inspecteur van oordeel is dat bedoelde omstandigheden het vermoeden rechtvaardigen dat belanghebbende zelfstandig is opgetreden als aannemer van timmer- en metselwerk en als zodanig als ondernemer in de zin van de Wet is aan te merken;

dat belanghebbende dit vermoeden in genen dele heeft ontzenuwd;

dat de Inspecteur belanghebbende dan ook terecht als een zodanige ondernemer heeft beschouwd en mitsdien gerechtigd was de door belanghebbende deswege verschuldigde doch niet afgedragen omzetbelasting van hem na te heffen;

dat het Hof daarmee voorbij kan gaan aan hetgeen de Inspecteur subsidiair nog heeft gesteld;

dat de Inspecteur de nageheven belasting per saldo bij wijze van schatting heeft vastgesteld, zulks omdat – naar deze onweersproken heeft gesteld – belanghebbende desgevraagd in gebreke is gebleven enige administratie omtrent zijn bedrijfsactiviteiten over te leggen;

dat daarmee in dit geding is komen vast te staan dat belanghebbende niet heeft voldaan aan hetgeen in artikel 34 van de Wet op dat punt is voorgeschreven, zodat ingevolge artikel 36 van de Wet juncto artikel 29, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, nu het Hof niet is gebleken dat en in hoeverre de aanslag onjuist is, het beroep van belanghebbende voorzover dit de enkelvoudige belasting betreft moet worden afgewezen;

dat de Inspecteur de nageheven belasting op de voet van artikel 21, eerste lid, eerste zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen met 100 percent heeft verhoogd en bij zijn uitspraak tevens heeft besloten daarvan niets kwijt te schelden;

dat belanghebbende tegen dit kwijtscheldingsbesluit geen beroep heeft aangetekend;

dat, afgezien daarvan, aan het Hof in dit geding ook ambtshalve - belanghebbende heeft dienaangaande niets aangevoerd – niet is gebleken van feiten of omstandigheden welke eventueel een beroep zouden kunnen rechtvaardigen op een der in artikel 27 der Algemene wet inzake rijksbelastingen opgesomde gronden;

dat zo belanghebbende, wiens beroep de gehele aanslag omvat, mocht hebben beoogd bezwaren aan te voeren tegen het hanteren van de verhoging op zichzelf het Hof vaststelt dat niet is gebleken dat het niet aan de in laakbaarheid met opzet gelijk te stellen grove schuld van belanghebbende is te wijten dat te weinig belasting is geheven;

dat de Inspecteur de belasting mitsdien terecht met 100 percent heeft verhoogd; dat de uitspraak van de Inspecteur, waarbij de aanslag is gehandhaafd, gezien het hiervoor overwogenene in stand dient te blijven;

Rechtsdoende:

Bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 22 oktober 1982 door Mrs. P.J. Kostense, vice-president, E.M.H. Pieters, raadsheer en A. Vreeswijk, raadsheer-plaatsvervanger, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Mr. L. Monné.

w.g. Monné

w.g. Kostense

Aangetekend aan
partijen verzonden:
28 DEC. 1982